

מוסקרי

מיספר הטלפון שהשארונו לו, וקבע איתנו פגישה. הוא גם מסר לנו את מיספר הטלפון החסוי של המישפחה. אחרי כמה שיחות עם אביה, כאשר התברר לנו כי היא איננה לומדת כעת וכי למדה בעבר ספרות-נשים, הצענו לאביה לעזור לה להתקבל לעבודה במיספרה מסוימת. האב שמח מאוד לרעיון הזה. אנחנו התכוונו להכניס לו אותה מיספרה בחורה צעירה. שתעבוד יחד עם טלי ושתתחבר איתה. חשבנו שאחרי תקופה מסוימת ייווצרו בין השתיים יחסים-אמון, וטלי תספר לה את הסוד הגדול. היה לנו רעיון נוסף: ללחוץ על טלי ולומר לה כי אנחנו חוקרים את רצח חברתה. כדי שהיא תרוץ מייד לחברתה החדשה במיספרה ותספר לה הכל.

אני בטוח שאביה של טלי ומישפחתי לא חשדו בחילתה במאומה. הם ניהלו איתנו שיחות ירידותיות, והומיניו אותי נו לביתם, כדי למסור להם את הפרס. אבל כאשר הגעתי לביתם, יחד עם

אל מוקה קריגר הגיעה המישפחה בעיקבות כתבה שהתפרסמה בעיתון נות, ובה נאמר שהוא גילה כמה ילדים שנחטפו על-ידי בני-מישפחה או קרובים, והחורים הביתה. בצד להם פנו הוריה של הרצח אל החוקר הפרטי, כאל תיקווה אחרונה.

בתחילת דצמבר נעצר מוקה קריגר על-ידי המישטרה, כאשר היה באמצע חקירה סודית בפרשה.

מספר קריגר:
אחרי שקראנו את כל חומרי-החקירה, ושווחחנו עם כמה שוטרים-לשעבר, שעברו על התיק של רצח נאווה אלי-מלך, החלטנו כי המפתח לחקירה היא טלי, מי שהיתה חברתה הקרובה ביותר של נאווה.

מישפחת אלימלך מסרה לנו את הטיפול בתיק ביולי השנה, ובתחילת דצמבר החלטנו לנסות לחקור את טלי. אמה של נאווה סיפרה לנו כי בין השתיים היתה ברית-דמים, והיה להן סוד משותף.

החוקר הפרטי מוקה קריגר (למעלה) נקרא על-ידי ההורים של נאווה אלימלך לחקור את היעלמה. המישטרה טמנה לו מלכודת, עצרה אותו והעמידה לו תנאי בלתי-חוקי: להפסיק את חקירתו

כזה בתנאי-השיחרור שלי? נכון שיכולתי שלא לחתום, ולעמוד על זכותי בחוק, אבל לא היה לי כל חשק לבלות לילה באב-רכביר בגלל זה.

אבל אני לא מתכוון לוותר. עורך-הדין שלי, יעקב כהן, שלח מיכתב ליועץ המישפטי, לשרה-מישטרה ול"מפכ"ל, ואם לא נקבל תשובה מניחה את הדעת — אנחנו נפנה בעניין העקרוני הזה לבג"ץ.

חוקית בתנאי-השיחרור שלי, שבה נאמר שאסור לי להמשיך בחקירת רצח נאווה.

בחוק החוקרים הפרטיים כתוב כי רק היועץ המישפטי לממשלה, אחרי ששוכנע כי המשך חקירתו של חוקר פרטי עלול להפריע לחקירת-המישטרה, רשאי לדרוש מהחוקר הפרטי להפסיק את חקירתו. כאן אפילו לא פנו ליועץ המישפטי. קצין בתחנה, על דעת עצמו, הכניס תנאי

החקירה בשני מיקרים: אם אצליח לפענח הפרשה או אם המישטרה תכשיל את החקירה. זה מוזר, אבל היתה לי מההתחלה הרגשה שהמישטרה לא תשמח כל-כך כשמישהו יתערב בחקירתי. תיק יוקרתי כזה.

נפנה לבג"ץ!

אינני יודע מה היתה הסיבה האמיתית להתנפלות המישטרה עלינו בבית של טלי. הרי הומנו לשם כרין. לא פרצנו, לא עברנו כל עבירה על החוק. יש לי תעודת-עיתונאי, ומותר לי להציג את עצמי ככזה, ויש לי גם חלק במישרד-פירסום, ולכן מותר לי להציג את עצמי גם כך.

אני יודע כי מישפחת-אלימלך סיפיה רה למישטרה, למורת-רוחנו, כי אנו הולכים לכיוון טלי. לדיבריהם, אמרו להם במישטרה כי זה כיוון טוב, וכי רק גורם אורחי יוכל להפעיל לחץ על הנערה ולדוכן אותה. זה היה בשבילנו איתות שאנחנו בדרך הנכונה.

ברור לי שרצו להכשיל את החקירה שלנו, כי מייד לאחר שהשוטרים פרצו לדירה, הם צעקו: "למה באתם? בגלל נאווה אלימלך?" וזה כמובן שרף אותנו להמשיך החקירה אצל הנערה הזאת ומישפחתה.

אחרי-כך אמרו לנו שאסור לנו להתקרב לעדה טלי או לחקור אותה. אבל המיסמך המוזר ביותר הוא זה האוסר עליי להמשיך בחקירת פרשת רצח נאווה אלימלך.

חמש שנים ניסתה המישטרה לפצח את התיק הזה. כמה ציוותי-חקירה כבר התחלפו, ועד היום שום דבר לא זו. מישפחתה של נאווה לא נזהה את הד עניין, והם תמיד בקשר עם המישטרה. באחרונה הועבר התיק לקצין המישטרה שיעמקן סכיר, והוא אמר להורים כי התיק לא מת, וכי מפעם לפעם עושים לו ריענון.

המישטרה צריכה לשמוח שעוד מישוה מנסה לעזור לפענח רצח מת-עב שכזה. הרי הרוצח הפראי הזה מס-תובב לו עריין חופשי.

אני לא מעוניין כאן ביוקרה או ב"פירסומת, ואני מוכן להעביר למישטרה מימצאים כלשהם שאגלה. אבל אני במיוחד נרעש בגלל ההגבלה הבלתי-

נאווה אלימלך (1979) מלכודת לידדה

עובר ממישרד, פרצה לפתע המישטרה להחר. נאמר לנו כי העילה לכואה של המישטרה היה חשדה של המישפחה כי בחבילה שהאנו יש מיטען-חבלה. אבל זו הרי אמת'אל טיפשי. כי לא שלחנו את החבילה בדואר, הבאנו אותה במו ידנו לדירה, ואנחנו לא שיעים מתאבדים!

העילה השניה היתה כי אבי-המישפחה התלונן במישטרה שמטרידים אותו בטלפון. אבל אני מכיר קצת את מצוקת כוח-האדם במישטרה, ואינני זוכר אפילו מיקרה אחר של הטרדה בטלפון, ששלחו חמישה שוטרים כדי לעצור חשודים.

בכל אופן, כאשר הקצין הממונה ראה אותי, הוא מייד הכיר אותי וקרא לי: "שלום מוקה".

ובכל זאת לקחו אותנו לתחנת-המישטרה ושיחררו אותי בערבות רק אחרי שחתמתי על מיסמך שבו התי-חייבתי שלא להמשיך לחקור בפרשת רצח נאווה אלימלך.

כאשר חתמתי על החוזה עם מישפחת אלימלך, בקשר לעבודה הזאת, התניתי איתם תנאי בלתי-שיגרת. התנאי היה כי יהיה מותר לי לפרסם את

ביררנו ומצאנו כי טלי נחקרה אומנם כמה פעמים במישטרה, אבל תמיד היתה פורצת בכבי, נופלת לארץ ומסרבת לשתף פעולה.

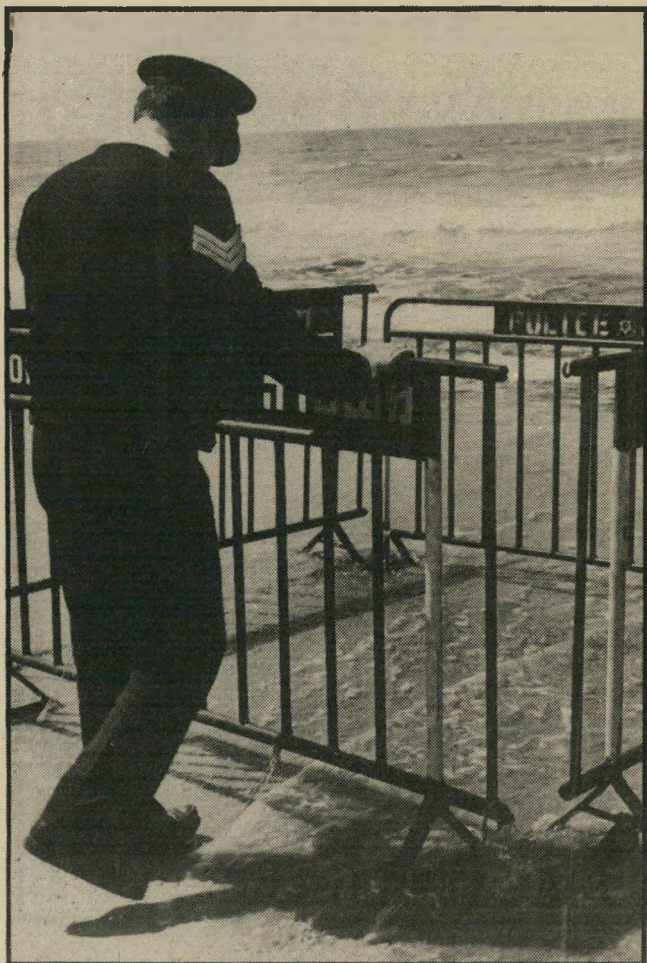
חשבנו למצוא דרך כדי להגיע אל טלי, לרכוש את אמונה ולקבל את הסיפור. היתה לנו הרגשה שבסוד המשותף של הילדות טמון המפתח לרצח.

רעיון במיספרה

תברר לנו כי טלי, שהיא כיום 16 כבר בת 16 וחצי, היא נערה מתבו-דרת. אין לה כמעט חיי-חברה, וגם את לימודיה הפסיקה באחרונה.

תחילה חשבנו להתקרב אליה דרך בחור צעיר שיחזר אחריה, אבל חששנו שזה לא יילך. על כן ניסינו זאת בדרך אחרת.

רצינו לנצל את חולשתם של אנשים לזכות בפרסים והגרלות, והודענו לי מישפחתה של טלי במיברק, כי היא זכתה בפרס של תמרוקים, מחברת רגב. בעלת עיתון מוקמי. הודענו כי היתה זו הגרלה אקראית, על פי מיספרי תעור-דות-הזות. אביה של טלי התקשר לפי

המקום שבו התגלו שרידי גופתה של נאווה. הם לא רצו שמישהו יתערב בתיק יוקרתי כזה...